ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം. ഇത് നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാങ്കേതികസഹായത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

പ്രേംചന്ദ്

v.

മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം

മാർച്ച് 03, 2023

[ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്, ജസ്റ്റിസ് ദീപാങ്കർ ദത്ത]

1860 ലെ ശിക്ഷാ നിയമം – 300, 302 307, 304 വകുപ്പുകൾ – ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനും മറ്റ് മൂന്ന് പേരെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനും വിചാരണക്കോടതി അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിച്ചു– വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയെ അപ്പീൽവാദി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു – വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധി ഹൈക്കോടതി ശരിവച്ചു – അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു: അപ്പീൽവാദി സിആർപിസി 313 (5) പ്രകാരം നൽകിയ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന (ലക്ഷ്യരേഖ 96) വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും പൂർണ്ണമായി പരിഗണിച്ചില്ല, അത് പരിഗണിക്കാത്തത് ശിക്ഷയെ ഇടപെടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാക്കി– ലക്ഷ്യരേഖ 96 ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാഗം വാദം അംഗീകരിക്കാതെ വിചാരണ കോടതി വീഴ്ച വരുത്തി, ഈ വാദം വിശ്വസനീയമാണെന്ന് കരുതാവുന്നതാണ്– പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണി നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഇരയ്ക്ക് മേൽ പ്രഹരമേൽപ്പിച്ചതിലെ അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണ വ്യക്തമല്ല – പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനത്താൽ പ്രേരിതമായ പ്രതിപ്രവർത്തന നടപടിയാണ് നടന്നതെന്ന് ലക്ഷ്യരേഖ 96 സൂചിപ്പിക്കുന്നു, ഇത് ഒരു വഴക്കിലും കയ്യാങ്കളിയിലും കലാശിക്കുകയും ഇരയുടെ മരണത്തിലേക്കും മറ്റുള്ളവർക്ക് പരുക്കേൽക്കുന്നതിലേക്കും നയിക്കുകയും ചെയ്തു.– മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണത്തിന്റെ എല്ലാ സാധ്യതകളെയും വ്യക്തമായി നിരാകരിക്കുന്നതാണ് സാഹചര്യങ്ങൾ.– സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചില്ലായെങ്കിൽ തന്റെ ശരീരത്തിന് ആസന്നമായ അപകടമുണ്ടെന്നും ഒന്നുകിൽ മരണമോ ഗുരുതരമായ പരിക്കോ സംഭവിക്കുമെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നാനിടയുള്ള വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടോയെന്ന് ശരിയായി പരിശോധിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ വിചാരണക്കോടതിക്ക് വസ്തുനിഷ്ഠത കുറവായിരുന്നു– മരണം വരുത്താനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ പ്രത്യേക പരിക്കുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കരുതുന്നത് കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞു – അതിനാൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ൽ പറയുന്ന 4–ാം അപവാദത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന് അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയുണ്ട്– കൊലക്കുറ്റത്തിന്റെ സ്ഥിരീകരണവും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയും റദ്ദാക്കി. – ഐപിസി 304 പാർട്ട് 2 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് വിധിച്ചു.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടം, 1973 – വകുപ്പ് 313 – ലക്ഷ്യവും വ്യാപ്തിയും ചർച്ച ചെയ്തു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയെ (ലക്ഷ്യരേഖ 96) വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന് രേഖകളിൽ കാണാനാകാത്ത ഒരു കേസാണിത്. ലക്ഷ്യരേഖ 96 പരിഗണിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ, കുറ്റസ്ഥിരീകരണവും തുടർന്നുള്ള ശിക്ഷാവിധി രേഖപ്പെടുത്തലും ഒരു പരിധിവരെ ഇടപെടൽ സാധ്യതയുള്ളതായി മാറുമെന്ന് നിയമതത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു. [ഖണ്ഡിക 18][129–C–D]

2. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഹീനമായ പ്രവൃത്തി കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമായ നരഹത്യയാണെന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം ന്യായമായതാണോ അതോ ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ മനഃപൂർവമല്ലാത്ത നരഹത്യ ചുമത്തുന്നതാണോ ന്യായമായത് എന്ന പരിശോധനയെയാണ് ലക്ഷ്യരേഖ 96–നെ രേഖയിലെ മറ്റ് തെളിവുകൾക്കൊപ്പം ചേർത്തുവെച്ച് വിലയിരുത്താതിരുന്നതിലൂടെ അവഗണിച്ചത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ വിചാരണക്കോടതി പരിഗണിച്ചുവെന്നത് ശരിയാണ്, അതായത് (1) "സ്വന്തം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം വിനിയോഗിച്ചു" (2) "അദ്ദേഹം അത്തരം അവകാശത്തിന്റെ പരിധി മറികടക്കുകയായിരുന്നു", (3) ഏറിയാൽ നിലവിലെ കേസ് ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2 പ്രകാരം വരുന്നതാണ് എന്നിവയായിരുന്നു വാദങ്ങൾ. എന്നാൽ, പിഡബ്ല്യു 2 മുതൽ 4 വരെയുള്ളവരുടെ വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് അത്തരം വാദങ്ങളെ വിചാരണക്കോടതി മറികടന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ, ലക്ഷ്യരേഖ 96–ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാഗം വാദത്തെ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു, അത് വിശ്വസനീയ വാദമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. ലക്ഷ്യരേഖ 96 വായിക്കുമ്പോൾ, ഇരയുടെ പ്രേരണയാൽ പ്രകോപനം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി, അദ്ദേഹം അപ്പീൽ വാദിയുടെ മേൽ തുപ്പുകയും അസഭ്യം പറയുകയും ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അതിനുശേഷം പിഡബ്ല്യു 2 ഉം പിന്നീട് പിഡബ്ല്യു 3 ഉം 4 ഉം സംഘർത്തിലേക്ക് വരുകയും ഇരു വിഭാഗവും പരസ്പരം പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലേക്ക് സംഘടനത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയും നിർഭാഗ്യകതമായി ഒരു ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഖേദകരമെന്നു പറയട്ടെ, അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ലക്ഷ്യരേഖ 96–ലേക്ക് ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. (ഖണ്ഡിക 20 ഉം 21 ഉം)[129–H; 130A–E]

3. ഇരയെയോ പരിക്കേറ്റ മറ്റ് സാക്ഷികളെയോ താൻ കുത്തിയിരുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദി പ്രത്യേകം സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ലക്ഷ്യരേഖ 96–ന്റെ ഉള്ളടക്കം വായിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ പ്രതിപ്രവർത്തനമാണ് ഇതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ പ്രകോപനം വഴക്കിനും കയ്യാങ്കളിക്കും കാരണമായി, നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒടുവിൽ ഇരയുടെ ജീവൻ

നഷ്ടപ്പെടുകയും മറ്റ് ചിലർക്ക് പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിക്കും സംഘർഷത്തിനിടെ മുറിവുകളുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിവുകളിലൊന്ന് ഗുരുതരമാണെന്നതിന് രേഖയിൽ തെളിവുകളുണ്ട്. എന്നിട്ടും, അത്തരം പരിക്കുകൾക്ക് ഉത്തരവാദികളായവരെ നിയമത്തിന് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ക്രിമിനൽ നിയമപ്രകാരം നടപടികളുണ്ടായില്ലാ എന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഇരയുടെയും പി.ഡബ്ല്യു.2-ന്റെയും പ്രകോപനത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുള്ള പൊടുന്നനെയുള്ള വഴക്കിലാണ് ഇരുവശത്തും പ്രഹരമേറ്റത്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായി, മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണം ഉണ്ടായിരിക്കാനുള്ള ഏതെങ്കിലും സാധ്യതയെ വ്യക്തമായി നിരാകരിക്കുന്നതാണ് സംഭവം നടന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ. അതിനുപുറമെ, ഇര മധ്യവയസ്കനാണെങ്കിലും, പരാതിക്കാരൻ അമ്പതുകളുടെ അവസാനത്തിലായിരുന്നു എന്നത് അവഗണിക്കാനാവില്ല. പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ മൊഴിപ്രകാരം, സംഭവം നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്ത് പി.ഡബ്ല്യു 2, 3 എന്നിവർക്കു പുറമെ സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന മറ്റ് മൂന്ന് പേരെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല. മതിയായ കാരണമോ പ്രകോപനമോ ഇല്ലാതെ, ഇത്രയും ആളുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവരെയെല്ലാം മറികടന്ന് കത്തി പോലുള്ള ആയുധം കൈയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി കൊലപാതകക്കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സംഭവസ്ഥലത്ത് വന്നുവെന്നത് തീർത്തും അസംഭാവ്യമായ കാര്യമാണ്. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചില്ലായെങ്കിൽ തന്റെ ശരീരത്തിന് ആസന്നമായ അപകടമുണ്ടെന്നും ഒന്നുകിൽ മരണമോ ഗുരുതരമായ പരിക്കോ സംഭവിക്കുമെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നാനിടയുള്ള വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടോയെന്ന് ശരിയായി പരിശോധിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ വിചാരണക്കോടതിയുടെ വസ്തുനിഷ്ഠത പരിമിതമായി. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മരണമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ മാരകമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞ ആ പ്രത്യേക മുറിവുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ അപ്പീൽവാദിക്കു മേൽ ചുമത്തുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. (ഖണ്ഡിക 23) [131-E-H; 132-A-C]

4. ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ൽ പറയുന്ന 4-ാം അപവാദത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന് അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയുണ്ട്. ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ല. കൊലപാതകക്കുറ്റവും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയും റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതനുസരിച്ചാണ് ഉത്തരവ് നൽകുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2, പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. [ഖണ്ഡികകൾ 25, 26,27] [132-E-F]

സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി.v. ലക്ഷ്മി (1998) 4 എസ്സിസി 336 : [1998] 1 എസ്സിആർ 850; *സനാതൻ നസ്കർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ* (2010) 8 എസ്സിസി 249 : [2010] 7 എസ്സിആർ 1023;

റീന ഹസാരിക v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് അസം (2019) 13 എസ്സിസി 289 : [2018] 13 എസ്സിആർ 1108; *പർമീന്ദർ കൗർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്* (2020) 8 എസ്സിസി 811 : [2020] 6 എസ്സിആർ 508 – പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1998] 1 എസ്സിആർ 850 – പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു– ഖണ്ഡിക 14

[2010] 7 SCR 1023 പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു– ഖണ്ഡിക 14

[2018] 13 എസ്സിആർ 1108 –പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു– ഖണ്ഡിക 14

[2020] 6 എസ്സിആർ 508 – പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു– ഖണ്ഡിക 14

[2023] 2 എസ്സിആർ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു– ഖണ്ഡിക 14

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2023 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 211.

2016 ലെ സിആർഎ നമ്പർ 211 ൽ നാഗ്പൂരിലെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി 06.08.2019 ന് നൽകിയ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

രവീന്ദ്രബാന, സുധീർ വോഡിതെൽ എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി.

സിദ്ധാർത്ഥ് ധർമ്മാധികാരി, ആദിത്യ എ. പാണ്ഡെ, ഭരത് ബാഗ്ല, എം.എസ്. കീർത്തി ദാധിച്, എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ദീപാങ്കർ ദത്ത,**

1. 2019 ഓഗസ്റ്റ് 6-ന് ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ നാഗ്പൂർ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് . 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 302 പ്രകാരം ജീവപര്യന്തം തടവും 6,000 രൂപ പിഴയും പിഴയടച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒരു വർഷം കൂടി തടവും, ഐപിസി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ഏഴ് വർഷം കഠിനതടവും 4,000 രൂപ പിഴയും തനിക്ക് വിധിച്ചതിനെതിരേ അപ്പീൽവാദി നൽകിയ, 2016 ലെ 211–ാം നമ്പർ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ ആക്ഷേപിത വിധിയിലൂടെ ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

2. 2013 സെപ്റ്റംബർ 26 ന് വൈകുന്നേരം 5 മണിയോടെ നന്ദകിഷോർ കോർദെയെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'ഇര' എന്ന് പരാമർശിക്കും) അപ്പീൽവാദി കൊലപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്. നാംദിയോ കോർഡെ (പി.ഡബ്ല്യു.2), വിലാസ് ചാർഡെ (പി.ഡബ്ല്യു.3),

കുനാൽ ബാബുൽക്കർ (പി.ഡബ്ല്യു.4) എന്നിവർക്കും അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്നും കത്തികൊണ്ടുള്ള കുത്തേറ്റു. താമസിയാതെ, ഇരയുടെ മാതാവ് രേഖാബായ് കോർദെ (പിഡബ്ല്യു 1) ഇക്കാര്യം പോലീസിൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. ഇത് ഐപിസി 302, 307 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം എഫ്ഐആർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചു. 2013 സെപ്റ്റംബർ 27 ന് സമർപ്പിച്ച പോസ്റ്റ്മോർട്ടം റിപ്പോർട്ടിൽ കഴുത്തിൽ കുത്തേറ്റതാണ് മരണകാരണമെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

3. എഫ്ഐആർ, രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിന്റെ തുടർച്ച എന്ന നിലയിൽ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ഭരത് താക്കറെ (പിഡബ്ല്യു 8) അന്വേഷണം ഏറ്റെടുക്കുകയും സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിക്കുകയും സ്പോട്ട് പഞ്ചനാമ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്തു. രക്തം പുരണ്ട കത്തി, രക്തം പുരണ്ട ഒരു തടി വടി, മൂന്ന് ജോഡി ചെരിപ്പുകൾ, രണ്ട് കണ്ണടകൾ, ഒരു നീല ഡോട്ട് പേന എന്നിവ രക്തം പുരണ്ടുകിടന്ന സംഭവ സ്ഥലത്തു നിന്ന് കണ്ടെടുത്തു. പിഡബ്ല്യു 8 അപ്പീൽവാദിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു, അപ്പീൽ വാദിക്കും പരിക്കേറ്റിരുന്നതിനാൽ വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കായി കറ്റോളിലെ റൂറൽ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ റഫർ ചെയ്തു.

4. അന്വേഷണം പൂർത്തിയായ ശേഷം, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ ഐപിസി 302, 307 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ബന്ധപ്പെട്ട കോടതിയിൽ കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. കോടതി മേൽപ്പറഞ്ഞ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം കുറ്റാരോപണം രൂപീകരിച്ചു, അപ്പീൽവാദി നിരപരാധിയാണെന്ന് വാദിക്കുകയും വിചാരണ നേരിടുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.

5. പ്രോസിക്യൂഷൻ 8 (എട്ട്) സാക്ഷികളെ വിസ്തരിച്ചു. പ്രതിഭാഗത്തിന് വേണ്ടി ആരെയും വിസ്തരിച്ചില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദി രേഖാമൂലമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്തു, അത് ഈ വിധിയുടെ പിന്നീടു വരുന്ന ഭാഗത്ത് പരാമർശിക്കപ്പെടും. പിഡബ്ല്യു 2, പിഡബ്ല്യു 3, പിഡബ്ല്യു 4 എന്നിവരുടെ പ്രസ്താവനകളെയാണ് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി പ്രധാനമായും ആശ്രയിച്ചത്. ഇരയെ കത്തി (ആർട്ടിക്കിൾ 1) ഉപയോഗിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയതായും പിഡബ്ല്യു 2, പിഡബ്ല്യു 3, പിഡബ്ല്യു 4 എന്നിവര കൊലപാതകം നടത്താൻ ശ്രമിച്ചതായും കോടതി നിഗമനം ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം തെറ്റാണെന്നും പ്രോസിക്യൂഷൻ ന്യായമായ സംശയത്തിനതീതമായി കേസ് തെളിയിച്ചുവെന്നും വിചാരണക്കോടതി വിലയിരുത്തി. ഇതിനെത്തുടർന്ന് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കുറ്റസ്ഥിരീകരണങ്ങളും ശിക്ഷകളും വന്നു.

6. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധി ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു, വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളിൽ ഒരു ഇടപെടലും ആവശ്യമില്ലെന്നും അപ്പീലിന് യാതൊരു യോഗ്യതയുമില്ലെന്നും ബന്ധപ്പെട്ട ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, അത് തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

7. അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ താഴെപ്പറയുന്ന കോടതികൾക്ക് വ്യക്തമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചു എന്നതാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകർ മുന്നോട്ട് വച്ച വാദങ്ങളുടെ ആദ്യ ഭാഗം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഇനിപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു:

a. ഒന്നാമതായി, സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന (പി ഡബ്ല്യു 2 ന്റെ മൊഴി പ്രകാരം) മറ്റ് വ്യക്തികളായ ശങ്കർറാവു ഫർതൊദെ, ഉംറാവു ചാർദെ, രമേഷ് കോർദെ എന്നിവരെ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളായി വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ താഴെയുള്ള കോടതികൾ പരാജയപ്പെട്ടു. അവരെ ഹാജരാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ പിന്തുണയ്ക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നും അതിനാൽ മനഃപൂർവ്വം തടഞ്ഞുവയ്ക്കപ്പെട്ടുവെന്നും കോടതികൾ അനുമാനിക്കണമായിരുന്നു. അതിനാൽ അത്തരം സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കാത്തത് പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ ഗുരുതരമായി ബാധിക്കുന്നുവെന്ന് കണക്കാക്കണം.

b. രണ്ടാമതായി, അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രായം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ (സംഭവം നടന്ന ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന് 58 വയസ്സായിരുന്നു), പരിക്കേൽക്കാതെ ഇരുന്നവരും സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നവരുമായ മറ്റുള്ളവർ (ശങ്കർറാവു ഫർതോദെ, ഉമ്രാവോ ചാർദെ, രമേഷ് കോർദെ) അപ്പീൽവാദിയെ ഒന്ന് എതിർക്കുക പോലും ചെയ്തില്ലായെന്നതും ആരെയെങ്കിലും രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ലായെന്നതും തീർത്തും അസംഭാവ്യമായ കാര്യമാണ്.

c. മൂന്നാമതായി, അപ്പീൽവാദി കത്തിയുമായി വന്നുവെന്നും ഇരയുടെ മരണത്തിലും മറ്റുള്ളവർക്ക് പരിക്കേൽക്കുന്നതിലും കലാശിക്കുന്ന തരത്തിൽ അത് കുത്താനുള്ള തരത്തിൽ കൈവശം വച്ചുവെന്നും ഈ സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളെ വിസ്തരിക്കുന്നതിലൂടെ സ്ഥാപിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

d. നാലാമതായി, അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ മൊഴി നൽകിയ എല്ലാ ദൃക്സാക്ഷികളും (പി.ഡബ്ല്യു.2, പി.ഡബ്ല്യു.3, പി.ഡബ്ല്യു.4) പക്ഷപാതമുള്ള സാക്ഷികളായിരുന്നു, അതിനാൽ വിശ്വസനീയമല്ല, അതിനാൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു.

e. അഞ്ചാമതായി, പിഡബ്ല്യു 2 ഉം പിഡബ്ല്യു 3 ഉം പക്ഷപാതമുള്ള സാക്ഷികളാണെന്നതും യഥാർത്ഥ സംഭവത്തിന്റെ ശരിയായ കഥ മറച്ചുവച്ചുകൊണ്ട് അവർ തെറ്റായ സൂചനകൾ നൽകിയെന്ന് വ്യക്തമായ കേസാണിതെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിൽ ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ പരാജയപ്പെട്ടു.

f. ആറാമതായി, അപ്പീൽവാദിയിൽ നിന്ന് കത്തി തട്ടിയെടുത്തതായി പിഡബ്ല്യു 4 അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ പരിക്കില്ല എന്നത്

ആശ്ചര്യകരമാണ്; നേരെമറിച്ച്, അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉണ്ടായ ആറ് മുറിവുകളെക്കുറിച്ച് പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്ന് ഒരു വിശദീകരണവും ഇല്ല.

g. ഏഴാമതായി, അപ്പീൽവാദിയുടെ കെട്ടിടത്തിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ പിഡബ്ല്യു 2 നടത്തിയ അനധികൃത നിർമ്മാണത്തെ തുടർന്ന് കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കം 2003-ൽ ഉള്ളതാണ് എന്നതിനാൽ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇരയെയും പിഡബ്ല്യു 2-നെയും ആക്രമിക്കാൻ അപ്പീൽവാദിക്ക് ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയില്ല.

h. ഏഴാമതായി, 1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ആവശ്യപ്പെടുന്നതു പ്രകാരം, അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈവശത്തിൽ നിന്ന് കത്തി കണ്ടെടുത്തിട്ടില്ല. പകരം സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് കത്തി പിടിച്ചെടുത്തതായാണ് കാണുന്നത്. പിഡബ്ല്യു 2, പിഡബ്ല്യു 4 എന്നിവരുടെ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ മൊഴികൾ ഉള്ളതിനാൽ, ആരാണ് കയ്യാങ്കളിക്കിടെ കത്തി പുറത്തെടുത്തത് എന്നത് വ്യക്തമല്ല.

i. അവസാനമായി, അപ്പീൽവാദി നാഗ്പൂരിലെ സ്ഥിരതാമസക്കാരനായിരുന്നു, സംഭവം നടന്നത് നാഗ്പൂരിൽ നിന്ന് 50 കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള തഹ്സിൽ പ്രദേശമായ കറ്റോൾ എന്ന സ്ഥലത്തിലാണ്. അപ്പീൽവാദി ഇത്രയും ദൂരം സഞ്ചരിച്ച് വന്ന് ഇരയെ കൊല്ലാൻ ഒരു കാരണവും കാണാനാകുന്നില്ല, അതും പട്ടാപ്പകൽ ഒരു കത്തിയുമായി, ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ വന്ന് കൊല നടത്തിയെന്നാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം.

8. ഇരയുടെ മരണം അപ്പീൽവാദിയുടെ കൈകളാൽ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് അനുമാനിച്ചാലും, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അനുസരിച്ച് ഇര തുടക്കത്തിൽ സംഭവസ്ഥലത്തു നിന്ന് അകലെയായിരുന്നുവെന്നതും കയ്യാങ്കളിയിൽ അവസാനമായാണ് പങ്കുചേർന്നത് എന്നതും കണക്കിലെടുത്താൽ അപ്പീൽവാദി മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്തതാണ് കൊലപാതകം എന്ന് കരുതാനാവില്ലാ എന്നതാണ് അഭിഭാഷകന്റെ രണ്ടാമത്തെ വാദം. ഒരു വശത്ത് അപ്പീൽവാദിയും മറുവശത്ത് ഇരയും പിഡബ്ല്യു 1, പിഡബ്ല്യു 2, പിഡബ്ല്യു 3, പിഡബ്ല്യു 4 എന്നിവരും ചേർന്നുണ്ടായ സംഘർഷത്തിനിടെ ഇരയ്ക്ക് മനപ്പൂർവമല്ലാതെ പരുക്കുണ്ടാകുകയായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. അതിനാൽ, വ്യക്തമായും, ഇര അപ്പീൽവാദിയുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നില്ല. ഐപിസി 302-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിച്ചത് സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രകാരവും വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും തെറ്റാണെന്നും തെളിവുകൾ പ്രകാരം പരമാവധി ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ മാത്രമാണ് നൽകാനാകുക എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദി ഒമ്പത് വർഷമായി ജയിലിലാണ്, സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മെറ്റീരിയലുകൾ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് കുറ്റ സ്ഥിരീകരണം ഐപിസി വകുപ്പ് 302 ൽ നിന്ന് ഐപിസി വകുപ്പ് 304 പാർട്ട് 2-ലേക്ക് മാറ്റുകയും

ഇതിനകം കസ്റ്റഡിയിൽ ചെലവഴിച്ച കാലയളവിലേക്ക് ശിക്ഷ കുറക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിക്കാൻ ഈ കോടതി നിർദേശിക്കുന്നത് ഉചിതവും നീതിപൂർവവും ശരിയായതുമായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

9. മറുവശത്ത്, സംസ്ഥാനത്തിന് വേണ്ടി ഹാജരായ വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയുടെ കുറ്റസ്ഥിരീകരണ വിധിയെയും ശിക്ഷാ ഉത്തരവിനെയും പിന്തുണച്ചു. തെളിവുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കാൻ ഹൈക്കോടതി കാര്യമായി പരിശ്രമിച്ചുവെന്നും ഒടുവിൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിയോട് യോജിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ ആവശ്യമാക്കുന്ന തരത്തിൽ അപ്പീൽവാദി ഒരു കേസും മുന്നോട്ടുവെച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വാദിച്ച അദ്ദേഹം, അപ്പീൽ തള്ളാൻ ഈ കോടതിയോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

10. കക്ഷികളുടെ വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി കേട്ടു. വിചാരണക്കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അവർ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കുകയും വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ഹൈക്കോടതിയുടെയും വിധിയും ഉത്തരവും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

11. 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ സിആർപിസി) വകുപ്പ് 313 ലെ ഉപവകുപ്പ് (5) അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി 2016 മാർച്ച് 31 ന് സമർപ്പിച്ച "രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന" (പേപ്പർബുക്കിലേക്കുള്ള അനുബന്ധം 'പി –16') കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ ചർച്ച ഇവിടെ അനാവശ്യമാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്നു. വകുപ്പ് 313 (1) പ്രകാരമുള്ള വിസ്താരത്തിനിടെ ചോദ്യം നമ്പർ 79 ന് മറുപടി നൽകുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി അത്തരമൊരു പ്രസ്താവനയെ കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചതായും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

12. ഈ അപ്പീലിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള പരിധി വരെയുള്ള ലക്ഷ്യരേഖ 96 ന്റെ സാരാംശം ഇപ്രകാരമാണ്: അപ്പീൽവാദി ഓരോ 2–3 മാസത്തിലും വാടക ശേഖരിക്കുന്നതിനായി നാഗ്പൂരിൽ നിന്ന് കറ്റോളിലേക്ക് വരാറുണ്ടായിരുന്നു; 2013 സെപ്റ്റംബർ 26–ന് വാടക പിരിക്കാനായി പരാതിക്കാരൻ കറ്റോളിലെത്തി. ഒരു ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റിയിൽ നിന്ന് പണം പിൻവലിച്ച് മടങ്ങിവന്ന അപ്പീൽവാദി തന്റെ വീടിന്റെ പടികൾ കയറവെ ഇര അയാളുടെ മേൽ തുപ്പുകയും, "ആജ് തേരെ കോ ഫിതാതേ ഹേ, തേരാ ഗെയിം ബജാതേ ഹേ (ഇന്ന് നിന്നെ ശരിയാക്കും, നിന്റെ കളി തീർക്കും)" എന്ന് പറഞ്ഞ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് അപ്പീൽ വാദി വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, "അല രേ അല" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇരയുടെ പിഡബ്ല്യു 4 നും പിഡബ്ല്യു 2 ഒരു സിഗ്നൽ നൽകി; അപ്പീൽവാദിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഇര ഒരു കത്തി പുറത്തെടുത്തു, പിഡബ്ല്യു 3–യുടെ സ്വന്തമായ ഒരു ആയുധം (ഫൈറ്റർ) പുറത്തെടുത്തുകൊണ്ട് പിഡബ്ല്യു 4 അപ്പീൽ വാദിക്ക് പ്രഹരമേൽപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി; അപ്പീൽവാദിക്ക് തന്റെ രണ്ട് കൈകളും ഉപയോഗിച്ച് കത്തി

എടുക്കാൻ സാധിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ പിഡബ്ല്യു 2 ഉം പിഡബ്ല്യു 3 ഉം അപ്പീൽവാദിയെ തോൽപ്പിക്കാൻ മുന്നോട്ടുവന്നു; അപ്പീൽവാദി സ്വയം രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ഇരയ്ക്കും പിഡബ്ല്യു 2 മുതൽ 4 വരെ ഉള്ളവർക്കും പരിക്കേറ്റു; അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇരുകൈകളുടെയും വിരലുകൾക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേറ്റു, കൂടാതെ നെഞ്ചിൽ കത്തികൊണ്ടുള്ള മുറിവുകളും നെഞ്ചിലും വലതു തോളിലും തടിവടികൊണ്ട് അടിയേറ്റ പരിക്കുകളും അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായി. അത്തരമൊരു സംഭവം നടന്നയുടൻ, തന്നെ ആക്രമിച്ചവർക്കെതിരെ പരാതി നൽകുന്നതിന് അപ്പീൽവാദി പോലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോയി, എന്നാൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. രാത്രി 10.00 വരെ തന്റെ പരിക്കുകൾക്ക് ഒരു ചികിത്സയും ലഭിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തിന് പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ കാത്തുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു. പിഡബ്ല്യു 2, പിഡബ്ല്യു 3, പിഡബ്ല്യു 4 എന്നിവർ താനുമായുള്ള ബന്ധം വഷളാക്കിയെന്നും അതിനാലാണ് തന്നെ ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

13. സിആർപിസി വകുപ്പ് 313-യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ധാരാളം ജുഡീഷ്യൽ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുണ്ട്, അവയിൽ ചിലത് ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

14. സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള പ്രസ്താവനയുടെ മൂല്യമോ ഉപയോഗമോ സംബന്ധിച്ച് *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി v. ലക്ഷ്മി* കേസിൽ ഈ കോടതിയിലെ മൂന്ന് ജഡ്ജിമാരടങ്ങിയ ബെഞ്ച് വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. വകുപ്പ് 313 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, *സനാതൻ നസ്കർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് വെസ്റ്റ് ബംഗാൾ*[2] കേസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 പാലിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് പിന്നിലെ യുക്തി, *റീന ഹസാരിക v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് അസം*[3] കേസിൽ ഈ കോടതി വിശദീകരിച്ചു. *പർമീന്ദർ കൗർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് പഞ്ചാബ്* [4]കേസിൽ റീന ഹസാരിക കേസ് (മേൽ പരാമർശം), *എം അബ്ബാസ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള*[5] എന്നീ കേസുകളിൽ സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാട് ശ്രദ്ധയിൽ പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 ന്റെ പ്രാധാന്യം ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചു.

15. ഈ വിധിന്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെ ഹ്രസ്വമായി ഇനിപ്പറയുന്നതു പോലെ സംഗ്രഹിക്കാം:

a. തന്റെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുന്നതിനായി വിചാരണ പ്രക്രിയയിൽ കുറ്റാരോപിതന് നൽകുന്ന വിലപ്പെട്ട സംരക്ഷണമാണ് സിആർ.പിസി വകുപ്പ് 313, [ഉപവകുപ്പ് 1 ലെ ഖണ്ഡം (ബി)] ;

---

[1]. (1998) 4 SCC 336
[2] (2010) 8 SCC 249
[3] (2019) 13 SCC 289
[4] (2020) 8 SCC 811
[5] (2001) 10 SCC 103

b. കോടതിയും കുറ്റാരോപിതനും തമ്മിൽ നേരിട്ടുള്ള സംഭാഷണം ഉറപ്പാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ് വകുപ്പ് 313, തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് വ്യക്തിപരമായി വിശദീകരിക്കാൻ കുറ്റാരോപിതന് അവസരം നൽകുന്നതിനായി കേസിൽ കുറ്റാരോപിതനെ പൊതുവായി ചോദ്യം ചെയ്യേണ്ട നിർബന്ധിത കടമ ഇതിലൂടെ കോടതിക്ക് നൽകുന്നു;

c. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ, കുറ്റാരോപിതന് കുറ്റകൃത്യത്തിലെ തന്റെ പങ്കാളിത്തം നിഷേധിക്കാവുന്നതാണ്, കൂടാതെ കോടതി തന്നോട് പറഞ്ഞതെല്ലാം പൂർണ്ണമായും നിഷേധിക്കുകയോ നിരസിക്കുകയോ ചെയ്യാം;

d. കുറ്റാരോപിതന് നിയമപരമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട പ്രതിരോധങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി കുറ്റകൃത്യത്തിന് ഇടയാക്കിയതോ തനിക്ക് പ്രേരണ നൽകിയതോ ആയ സാഹചര്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

e. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ക്രോസ് വിസ്താരത്തെ അല്ലെങ്കിൽ ക്രോസ് വിസ്താരം ചെയ്യാൻ പ്രോസിക്യൂഷനുള്ള അവകാശത്തെഭയക്കാതെ ഒരു കുറ്റാരോപിതന് മൊഴി നൽകാം;

f. കുറ്റാരോപിതൻ നൽകിയേക്കാവുന്ന വിശദീകരണങ്ങളെ ഒറ്റയ്ക്ക് പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല, പക്ഷേ പ്രോസിക്യൂഷൻ മുന്നോട്ട് വച്ച തെളിവുകളുമായി ചേർത്തുവെച്ച് ഇതിനെ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതിനാൽ, വകുപ്പ് 313 പ്രസ്താവനയുടെ (പ്രസ്താവനകളുടെ) അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒരു സ്ഥിരീകരണവും നടത്താൻ കഴിയില്ല;

g. വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള വിസ്തരിക്കലിനിടെ കുറ്റാരോപിതൻ നൽകുന്ന മൊഴികൾ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 3 പ്രകാരം തെളിവായി കണക്കാക്കുന്നില്ല, എന്നിരുന്നാലും, നൽകിയ ഉത്തരങ്ങൾ സത്യം കണ്ടെത്തുന്നതിലും പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിന്റെ സത്യസന്ധത പരിശോധിക്കുന്നതിലും പ്രസക്തമാണ്;

h. കുറ്റാരോപിതന്റെ മൊഴി (കൾ) വിഭജിച്ച് അതിൽ കുറ്റാരോപണത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന സൂചനയുള്ള ഭാഗത്തെ ആശ്രയിക്കാനും കുറ്റാരോപിതൻ തന്റെ സാഹചര്യം വിവരിക്കുന്ന ഭാഗത്തെ അവഗണിക്കാനും കഴിയില്ല, കൂടാതെ മൊഴിയുടെ വിശദീകരണങ്ങളിലെ ആധികാരികത പരിശോധിക്കുന്നതിന് അത് മൊത്തത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്;

i. കുറ്റാരോപിതൻ കേസിനെ പ്രതിരോധിക്കുകയും നടന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് മറ്റൊരു ഭാഷ്യമോ ബദൽ വ്യാഖ്യാനമോ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, കോടതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വിശകലനം ചെയ്യുകയും പരിഗണിക്കുകയും വേണം;

j. കുറ്റാരോപണത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രതിയുടെ വിശദീകരണം പരിഗണിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് വിചാരണയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും സ്ഥിരീകരണത്തെ അപകടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം

16. 313–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (1)ലെ ഖണ്ഡം (ബി) വകുപ്പ് പ്രകാരം നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന ഓരോ ക്രിമിനൽ കോടതിയും മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വങ്ങൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ട്, പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ് അവസാനിപ്പിച്ച ശേഷം തെളിവുകൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കണം. കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ നിന്ന് കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും, തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിലെ അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ പ്രതികൾക്ക് അവസരം നൽകുന്നതിന് പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തം കോടതികൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. 2009 ൽ വകുപ്പ് 313 ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, കോടതികൾക്ക് മാത്രമായിരുന്ന ഈ ചുമതല നിർവഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിലും കുറ്റാരോപിതരോട് അവ ഉന്നയിക്കുന്നതിലും വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പീൽ കോടതികൾ ശിക്ഷകളിൽ ഇടപെടുന്ന സംഭവങ്ങൾ അപൂർവമല്ല. ക്രിമിനൽ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയതിനായി കാലതാമസം കുറയ്ക്കുന്നതിന് ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ട് നീതിയുക്തവും വേഗത്തിലുള്ളതുമായ വിചാരണ ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് പാർലമെന്റ് 2009 ൽ വകുപ്പ് 313 ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും ഉപവകുപ്പ് (5) ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു, അതുവഴി അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിന് പബ്ലിക് പ്രോസിക്യൂട്ടറുടെയും പ്രതിഭാഗം വക്കീലിന്റെയും സഹായം തേടാൻ കോടതിക്ക് സാധിക്കും. ശരിയായ പ്രയോഗത്തിൽ, അത്തരം സഹായത്തോടെ (ഈ ഉദ്യമം ഫലപ്രദവും അർത്ഥപൂർണ്ണവുമാക്കുന്നതിന് ഇത് യാഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതാകണം, ചടങ്ങുമാത്രമാകരുത്), യാതൊരു അപാകതയുമില്ലാതെ പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കാൻ കോടതികൾ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ സജ്ജമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാകും. എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണ കോടതി അത്തരമൊരു നടപടിക്കായി ചെലവിടുന്ന സമയവും പരിശ്രമവും പലപ്പോഴും ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം കൈവരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ജുഡീഷ്യൽ അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാരണം, ഒന്നുകിൽ കുറ്റാരോപിതൻ പൂർണമായും ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്ന തരത്തിൽ എല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നു അല്ലെങ്കിൽ 'തെറ്റ്', 'എനിക്കറിയില്ല', 'ശരിയല്ല' തുടങ്ങിയ സ്റ്റീരിയോടൈപ്പ് ഉത്തരങ്ങൾ മാത്രം ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. പലപ്പോഴും, ഇത് കുറ്റാരോപിതന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന് ഗുണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, കുറ്റാരോപിതന്റെ പ്രത്യേക അറിവിലുള്ള വസ്തുതകൾ തൃപ്തികരമായി വിശദീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അത് അയാൾക്കെതിരായ ഒരു ഘടകമായി മാറാം. അത്തരം ഘടകം മാത്രമായി കുറ്റ സ്ഥിരീകരണത്തിൽ നിർണ്ണായകമല്ലെങ്കിലും, സാഹചര്യങ്ങൾ സമഗ്രമായി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇത് പ്രസക്തമാകുന്നു.

ഒരാളുടെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ വിശദീകരണം അല്ലെങ്കിൽ ക്രോസ് വിസ്താരം നേരിടേണ്ടതില്ലാത്തതും പ്രോസിക്യൂഷൻ പതിപ്പിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായതുമായ ഒരു പതിപ്പ് കേൾക്കുന്നതിലൂടെ വ്യത്യസ്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിക്കാനും പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാനും ആവശ്യമായ സൂചനയോ അറിവോ കോടതിക്ക് ലഭിക്കും. 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ അനുഷ്ഠാനപരമാകുന്നതിനു പകരം നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗം എന്ന നിലയിൽ യാഥാർത്ഥ്യബോധമുള്ളതായിരിക്കണം; ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത ശ്രമം എന്നതിനുപകരം, ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള ഉദ്ദേശ്യപൂർണ്ണമായ മാർഗങ്ങളാകണം ഇത്. തീർച്ചയായും, 313–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നത് കുറ്റാരോപിതനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓപ്ഷണലാണ്, അതായത് വേണമെങ്കിൽ മാത്രം തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നത്. പക്ഷേ, അത് നൽകുന്ന പരിരക്ഷയും അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന വിലയേറിയ അവകാശവും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയോ പ്രയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും അത് നിർണ്ണായകമാണെന്ന് തെളിയിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതിന് അന്തിമ ഫലത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താനും കഴിയും, ഇത് ഫലത്തിൽ ഈ നടപടിയുടെ ഉപയോഗത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കും.

17. സി.ആർ.പി.സി. 313–ാം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (5) പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതൻ രേഖാമൂലമുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്യുകയും കോടതി അത് ഒരു ലക്ഷ്യരേഖയായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, അത്തരം പ്രസ്താവനയെ ഉപവകുപ്പ് (4)–നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരമുള്ള പ്രതിയുടെ മൊഴിയുടെ ഭാഗമായി കണക്കാക്കണം. അത്തരം കേസിന്റെ സത്യസന്ധതയോ മറ്റോ വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷൻ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഉപവകുപ്പ് (4) നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. അത്തരം പ്രസ്താവനയുടെ ഉള്ളടക്കം കേസിന്റെ വ്യത്യസ്ത സാധ്യതകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് പ്രതിക്ക് അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ വിലയിരുത്തണം.

18. രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയെ (ലക്ഷ്യരേഖ 96) വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ശ്രദ്ധിച്ചുവെന്ന് രേഖകളിൽ കാണാനാകാത്ത ഒരു കേസാണിത്. ലക്ഷ്യരേഖ 96 പരിഗണിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ, കുറ്റസ്ഥിരീകരണവും തുടർന്നുള്ള ശിക്ഷാവിധി രേഖപ്പെടുത്തലും ഒരു പരിധിവരെ ഇടപെടൽ സാധ്യതയുള്ളതായി മാറുമെന്ന് നിയമതത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നു.

19. ലക്ഷ്യരേഖ 96 ൽ കുറ്റകൃത്യത്തിലെ പങ്കാളിത്തം സൂചിപ്പിക്കുന്ന പരാമർശങ്ങളുണ്ട്, അതുപോലെ തന്നെ അതിനിടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങളെ വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്താവന മുഴുവനായും വായിക്കണം. കുറ്റകൃത്യത്തിലെ പങ്കാളിത്തം സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ പ്രയോഗിക്കാവുന്നതുമായി പ്രസ്താവനയിൽ ഉള്ള പരാമർശങ്ങൾ

ഇവയാണ്: (1) സംഭവസ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യമുണ്ട്. (2) അപ്പീൽവാദി അവകാശപ്പെടുന്നതു പോലെ സ്വയം പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിക്കവെയാണ് ഇരക്കും മറ്റ് പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികൾക്കും പരിക്കേൽക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിശദീകരണങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത സാഹചര്യങ്ങളാൽ നിർബന്ധിതമായതും സ്വയംതെരഞ്ഞെടുക്കാത്തതുമായ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു അതെന്നാണ് അപ്പീൽവാദി വിവരിക്കുന്നത്, (2) അതേ കയ്യാങ്കളിക്കിടെ അപ്പീൽവാദിക്കും പരുക്കേറ്റു.

20. ലക്ഷ്യരേഖ 96 ലെ കൂറ്റസമ്മത പരാമർശങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇരയുടെ ദാരുണമായ മരണത്തിന് കാരണക്കാരനായ വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ പരാതിക്കാരനെ ശിക്ഷിക്കാൻ വിചാരണ വേളയിൽ നയിച്ച തെളിവുകൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് വിചാരണ കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും വളരെയധികം പരിശ്രമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അപ്പീൽവാദി സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹവുമായുള്ള കയ്യാങ്കളിക്കിടെയാണ് ഇരയ്ക്കും പരിക്കേറ്റ സാക്ഷികൾക്കും പരുക്കേറ്റതെന്നും തെളിയിക്കാൻ ലക്ഷ്യരേഖ 96-ലൂടെ തന്നെ സാധിക്കും. എന്നിരുന്നാലും അപ്പീൽവാദിയുടെ ഹീനമായ പ്രവൃത്തി കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമായ നരഹത്യയാണെന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ വാദം ന്യായമായതാണോ അതോ ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2 പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ മനഃപൂർവമല്ലാത്ത നരഹത്യ ചുമത്തുന്നതാണോ ന്യായമായത് എന്ന പരിശോധനയാണ് ലക്ഷ്യരേഖ 96-നെ രേഖയിലെ മറ്റ് തെളിവുകൾക്കൊപ്പം ചേർത്തുവെച്ച് വിലയിരുത്താതിരുന്നതിലൂടെ അവഗണിച്ചത്. അപ്പീൽവാദിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാദങ്ങൾ വിചാരണക്കോടതി പരിഗണിച്ചുവെന്നത് ശരിയാണ്, അതായത് (1) *"സ്വന്തം പ്രതിരോധത്തിനുള്ള അവകാശം വിനിയോഗിച്ചു" (2) "അദ്ദേഹം അത്തരം അവകാശത്തിന്റെ പരിധി മറികടക്കുകയായിരുന്നു",* (3) ഏറിയാൽ നിലവിലെ കേസ് ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2 പ്രകാരം വരുന്നതാണ് എന്നിവയായിരുന്നു വാദങ്ങൾ. എന്നാൽ, പിഡബ്ല്യു 2 മുതൽ 4 വരെയുള്ളവരുടെ വാക്കാലുള്ള സാക്ഷ്യത്തെ ആശ്രയിച്ച് അത്തരം വാദങ്ങളെ വിചാരണക്കോടതി മറികടന്നു. ഈ പ്രക്രിയയിൽ, ലക്ഷ്യരേഖ 96-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രതിഭാഗം വാദത്തെ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടു, അത് വിശ്വസനീയ വാദമാണെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. വാടക പിരിക്കുന്നതിനായി നാഗ്പൂരിൽ നിന്ന് കറ്റോൾ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരു മുതിർന്ന പൗരന് കൊലപാതക ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്നെ, പകൽ വെളിച്ചത്തിലും സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും, അരം കത്തി പോലുള്ള ആയുധം കൊണ്ട് ആ കൃത്യം നിർവഹിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കില്ല. ലക്ഷ്യരേഖ 96 വായിക്കുമ്പോൾ, ഇരയുടെ പ്രേരണയാൽ പ്രകോപനം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി, അദ്ദേഹം അപ്പീൽവാദിയുടെ മേൽ തുപ്പുകയും അസഭ്യം പറയുകയും ചെയ്തതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്നു, അതിനുശേഷം പിഡബ്ല്യു 2 ഉം പിന്നീട് പിഡബ്ല്യു 3 ഉം 4 ഉം സംഘർത്തിലേക്ക് വരുകയും ഇരു വിഭാഗവും പരസ്പരം പരിക്കേൽപ്പിക്കുന്ന

തരത്തിലേക്ക് സംഘടനത്തിലേക്ക് നീങ്ങുകയും നിർഭാഗ്യകതമായി ഒരു ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

21. ഖേദകരമെന്നു പറയട്ടെ, അപ്പീൽവാദിക്കു വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ലക്ഷ്യരേഖ 96-ലേക്ക് ഹൈക്കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല. അതിന്റെ പരിണതഫലമായി, ഐ.പി.സി 300-ാം വകുപ്പിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഇളവുകൾക്ക് കുറ്റാരോപിതന് അർഹതയുള്ള കേസല്ലാ ഇതെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് കോടതി എത്തി. പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനത്തിന്റെ ഫലമായോ കലഹത്തിനിടെയുള്ള വികാരത്തിന്റെ ചൂടിലോ സംഭവിച്ച കൊലപാതകമല്ലാ ഇതെന്നാണ് കോടതി വിലയിരുത്തിയത്. "നന്ദകിഷോറിന്റെ മരണം കൊലപാതകത്തിന് തുല്യമായ ദാരുണമായ നരഹത്യയാണെന്ന് വിധിക്കാൻ മടിക്കുന്നില്ലാ" എന്ന് കോടതി പ്രസ്താവിച്ചു.

22. രേഖയിലെ തെളിവുകൾക്കൊപ്പം, തനിക്കെതിരായ തെളിവുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വസ്തുതകളോടുള്ള പ്രതികരണമായി സിആർപിസി വകുപ്പ് 313 പ്രകാരമുള്ള ചോദ്യം ചെയ്യലിനിടെ അപ്പീൽവാദി സ്വമേധയാ വിചാരണക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ലക്ഷ്യരേഖ 96-നും ആവശ്യമായ മൂല്യം നൽകിക്കൊണ്ട് നിഗമനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താൻ ഈ കോടതിക്ക് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ആ നിർഭാഗ്യകരമായ സായാഹ്നത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പീൽ വാദിയുടെ വാദത്തിന്റെ ന്യായവും ഉചിതവുമായ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് അതെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ കുറ്റകരമായ പ്രവൃത്തി ചുവടെ സൂചിപ്പിച്ച ചുറ്റുമുള്ള സാഹചര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തേണ്ടതാണ്.

23. സാധാരണ ഗതിയിൽ, ഇരയും പിഡബ്ല്യു 2 ഉം 2013 സെപ്റ്റംബർ 26 ന് അപ്പീൽ വാദിയുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താൻ സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇര വയലിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവരാത്തതിനാൽ പിഡബ്ല്യു 2 ഇരയുടെ കട തുറന്നു. പിഡബ്ല്യു 2 കട തുറന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദി ഒരുപക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ കാണില്ലായിരുന്നു. യാദൃശ്ചികമായാണ് അപ്പീൽവാദിയും പിഡബ്ല്യു 2 ഉം പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയത്. ഇരയും അപ്പീൽ വാദിയും തമ്മിൽ യാതൊരു വഴക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദിക്കും പിഡബ്ല്യു 2-നും ഇടയിലായിരുന്ന വഴക്കുണ്ടായിരുന്നത്. എങ്കിലും ഇരുവരും തമ്മിലുള്ള വഴക്ക് വളരെക്കാലമായി ശമിച്ചിരുന്നു. പിഡബ്ല്യു 2-ന് ആദ്യം പ്രഹരമേൽപ്പിക്കാനുള്ള അപ്പീൽവാദിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമല്ല. ഇരയുടെ കടയ്ക്ക് മുന്നിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു പത്രം വായിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ഇരയുടെ കടയ്ക്ക് എതിർവശത്തുള്ള ബാബുറാവു സവർക്കറുടെ (വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല) സലൂണിൽ അപ്പീൽവാദി ഇരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും പിഡബ്ല്യു 2-ന്റെ തെളിവുകളിൽ പറയുന്നു. പിഡബ്ല്യു 2 പറയുന്നതു പ്രകാരം അപ്പീൽവാദി തുടക്കത്തിൽ

നിരായുധനായിരുന്നു. അപ്പീൽവാദി വീട്ടിൽ പോയി ഒരു കത്തിയെടുത്ത് വന്ന് തന്റെ ഇടത് തോളിലും കഴുത്തിലും ഇടത് കൈ വിരലിലും കുത്തിയതിനെ തുടർന്ന് ഗുരുതരമായ രക്തസ്രാവത്തിന് കാരണമായെന്നാണ് പിഡബ്ല്യു 2-ന്റെ മറ്റൊരു വിശദീകരണം. പി.ഡബ്ല്യു.2-നെ കണ്ട അപ്പീൽവാദി പെട്ടെന്ന് തന്റെ വീട്ടിൽ പോയി കത്തിയുമായി മടങ്ങിവരാനുള്ള കാരണം തെളിവുകളിൽ ഇല്ല. തൽക്കാലം, ചൂടേറിയ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടന്നുവെന്നും അപ്പീൽവാദി ആദ്യം പി.ഡബ്ല്യു.2-നും പിന്നീട് മറ്റുള്ളവർക്കും ഒന്നൊന്നായി പ്രഹരമേൽപ്പിച്ചുവെന്നും നമുക്ക് അനുമാനിക്കാം. പിഡബ്ല്യു 2 പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, വയലിൽ ആയിരുന്നതും എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് എവിടെയോ നിന്ന് രംഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഇര, ഈ പരമ്പരയിലെ മൂന്നാമത്തെയാളായിരുന്നു, അതിനാൽ അദ്ദേഹം അപ്പീൽവാദിയുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നുവെന്ന് കരുതാനാവില്ല. ഇരയെയോ പരിക്കേറ്റ മറ്റ് സാക്ഷികളെയോ താൻ കുത്തിയിരുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദി പ്രത്യേകം സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ലക്ഷ്യരേഖ 96-ന്റെ ഉള്ളടക്കം വായിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുള്ള പ്രകോപനത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ പ്രതിപ്രവർത്തനമാണ് ഇതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രകോപനം വഴക്കിനും കയ്യാങ്കളിക്കും കാരണമായി, നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒടുവിൽ ഇരയുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുകയും മറ്റ് ചിലർക്ക് പരിക്കേൽക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പീൽവാദിക്കും സംഘർഷത്തിനിടെ മുറിവുകളുണ്ടായി. മുറിവുകളിലൊന്ന് ഗുരുതരമാണെന്നതിന് രേഖയിൽ തെളിവുകളുണ്ട്. എന്നിട്ടും, അത്തരം പരിക്കുകൾക്ക് ഉത്തരവാദികളായവരെ നിയമത്തിന് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ക്രിമിനൽ നിയമപ്രകാരം നടപടികളുണ്ടായില്ലാ എന്നത് ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഇരയുടെയും പി.ഡബ്ല്യു.2-ന്റെയും പ്രകോപനത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുള്ള പൊടുന്നനെയുള്ള വഴക്കിലാണ് ഇരുവശത്തും പ്രഹരമേറ്റത്. ഏറ്റവും പ്രധാനമായി, മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണം ഉണ്ടായിരിക്കാനുള്ള ഏതെങ്കിലും സാധ്യതയെ വ്യക്തമായി നിരാകരിക്കുന്നതാണ് സംഭവം നടന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ. അതിനുപുറമെ, ഇര മധ്യവയസ്കനാണെങ്കിലും, പരാതിക്കാരൻ അമ്പതുകളുടെ അവസാനത്തിലായിരുന്നു എന്നത് അവഗണിക്കാനാവില്ല. പിഡബ്ല്യു 2-ന്റെ മൊഴിപ്രകാരം, സംഭവം നടന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്ത് പിഡബ്ല്യു 2, 3 എന്നിവർക്കു പുറമെ ശങ്കർറാവു ഫർതോദെ, ഉംറാവു ചാർദെ, രമേഷ് കോർദെ (മൂന്നുപേരെയും വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല) എന്നിവരും സംഭവസ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു. മതിയായ കാരണമോ പ്രകോപനമോ ഇല്ലാതെ, ഇത്രയും ആളുകളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവരെയെല്ലാം മറികടന്ന് കത്തി പോലുള്ള ആയുധം കൈയിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി കൊലപാതകക്കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സംഭവസ്ഥലത്ത് വന്നുവെന്നത് തീർത്തും അസംഭാവ്യമായ കാര്യമാണ്. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചില്ലായെങ്കിൽ തന്റെ ശരീരത്തിന് ആസന്നമായ അപകടമുണ്ടെന്നും ഒന്നുകിൽ മരണമോ ഗുരുതരമായ പരിക്കോ സംഭവിക്കുമെന്നും അപ്പീൽവാദിയുടെ മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നാനിടയുള്ള വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ഉണ്ടോയെന്ന് ശരിയായി പരിശോധിക്കാതിരുന്നതിലൂടെ

വിചാരണക്കോടതിയുടെ വസ്തുനിഷ്ഠത പരിമിതമായി. ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മരണമുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ മാരകമാണെന്ന് തെളിഞ്ഞ ആ പ്രത്യേക മുറിവുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യമോ അപ്പീൽവാദിക്കു മേൽ ചുമത്തുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു.

24. കുറ്റവാളി അനാവശ്യ നേട്ടം കൊയ്യാതെയും ക്രൂരമോ അസാധാരണമോ ആയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കാതെയും പെട്ടെന്നുള്ള കലഹത്തിൽ മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യാതെ, പെട്ടെന്നുള്ള വഴക്കിലുണ്ടായ കോപത്തിൽ നടത്തുന്ന നരഹത്യയെ കൊലപാതകമായി കാണാനാകില്ലെന്ന് ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ലെ അപവാദം 4 വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏത് കക്ഷിയാണ് പ്രകോപനം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ ആക്രമണം നടത്തുന്നത് എന്നതിന് പ്രധാനമല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് വിശദീകരണം. ഈ അപവാദം അനുസരിച്ചുള്ള ആനുകൂല്യം കുറ്റാരോപിതന് ലഭിക്കുന്നതിന് ഇനിപ്പറയുന്നവ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം, (1) അത് പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു സംഘടനമായിരുന്നു; (2) മുൻകൂട്ടിയുള്ള ആസൂത്രണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; (3) കോപത്തിന്റെ ചൂടിലാണ് ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്തത്; (4) അക്രമി അനാവശ്യമായ ഒരു നേട്ടവും എടുക്കുകയോ ക്രൂരമോ അസാധാരണമോ ആയ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

25. വിഷയത്തിന്റെ എല്ലാ വശവും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഐപിസി വകുപ്പ് 300 ൽ പറയുന്ന 4-ാം അപവാദത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിന് അപ്പീൽവാദിക്ക് അർഹതയുണ്ട്.

25. ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന് അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന കേസല്ലാ ഇതെന്നാണ് മുകളിലെ ചർച്ചയിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. കൊലപാതകക്കുറ്റവും ജീവപര്യന്തം തടവുശിക്ഷയും റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. അതനുസരിച്ച് ഉത്തരവ് നൽകുന്നു.

27. എന്നിരുന്നാലും, ഐപിസി വകുപ്പ് 304, പാർട്ട് 2, പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. അപ്പീൽവാദി ഒമ്പത് വർഷത്തിലേറെയായി ജയിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചതിനാലും അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ അറുപതുകളുടെ അവസാനത്തിലായതിനാലും, അദ്ദേഹം ഇതിനകം തടവിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് പര്യാപ്തമാണെന്ന് ഈ കോടതി കണക്കാക്കുന്നു. മറ്റേതെങ്കിലും കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ, അപ്പീൽവാദിയെ ഉടനടി കസ്റ്റഡിയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കണം.

28. വളരെ സംശയാസ്പദമായ ഒരു കുറ്റ സ്ഥിരീകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഐപിസി വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം ചുമത്തിയ ശിക്ഷ അപ്പീൽവാദി ഇതിനകം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ, ഈ കോടതി അതിൽ ഇടപെടുന്നില്ല

29. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച പരിധി വരെ അപ്പീൽ അനുവദനീയമാണ്. ചെലവ് പരാമർശിക്കുന്നില്ല.

30. പിരിയുന്നതിനുമുമ്പ്, പരാതിക്കാരന് സംഭവിച്ച പരിക്കുകളെക്കുറിച്ചും പോലീസ് അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കേസാണിതെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ തെറ്റ് തിരുത്തുന്നതിന് ലഭ്യമായ ഒരു പരിഹാരവും തേടാൻ അപ്പീൽവാദി തയാറായതുമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, സംഭവം നടന്ന് ഒരു ദശകത്തോളം കടന്നുപോയതിനാൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്താനുള്ള ഏത് നിർദേശവും ശരിയായ ഫലം നൽകിയേക്കില്ല. അതിനാൽ, അത്തരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് ഈ കോടതി വിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.